

KURJER KRAKOWSKI.

Dnia 15 października
roku 1834.

pismo to wychodzi codziennie
wyjawszy niedziele i święta o
godzinie 3 z południa.

ŚRODA.

Nr 13.

Przedpłata kwarta-
talna zł. 5. Nu-
mer pojedynczy
groszy 5.

Prenumerata przyjmuje się w Krakowie w handlach PP. Chłasko przy ulicy szczepańskiej, Kalisińskiego przy ulicy floriańskiej i na Kleparzu, Jaczmierskiego, Rocha, Cybulskiego, Raczmarskiego w rynku, Göbla pod krukiem, Schrejbra przy ulicy grodzkiej, Maryi Oswald na Stradomiu, i Fajntucha pod pelikanem n. 97 na Kazimierzu.

— Sady państw Rzeszy niemieckiej zajmują się po większej części, sprawami politycznemi. — Izby sejmujące w Kassel zostają w nieporozumieniu z monarchą. — Żelazne koleje z Amsterdamu do Kolonii skończyły się na projekcie; — kapitaliści hollenderscy woleli sumy swoje na inne obrócić spekulacye. — N. Cesarz austriacki wraz z członkami swej dostojnej rodziny przebywa dotąd w Schönbrunn. — Składka dla pogorzańców w Wiener-Neustadt wynosi już przeszło 600 000 złp. — N. Cesarz austriacki przeznaczył swoją letnią rezydencyę Laxenburg na zimowe mieszkanie kadetów z Wiener-Neustadt, zaś mieszkańcom tego miasta zamek tamtejszy. W wielu krajach monarchii tej zdarzają się tego roku częste pożary, co troskliwy rząd bardzo niepokoi. — Spodziewają się że papiery austriackie podniosą się jeszcze tego roku do wartości, jak stały przed rewolucją lipcową. — W Szwajcaryi zebrano dotąd znaczne składki na wspomnienie licznych nieszczęśliwych, którzy całe swoje mienie postradali w strasznej powodzi z. m. Komunikacya mo-

stów i dróg tam i owdzie już w części przywrócono. Reorganizacya wojsk hollenderskich nastąpi dopiero po zagajeniu izb sejmujących. — Częste klęski jakich karłści doznają, przyczyniły się już znacznie do ich przzerzedzenia — Pobyt króla Francuzów wraz z rodziną w Fontainebleau jest uprzyjemniony bardzo kosztownymi widowiskami teatralnemi. — Cholera w Bilbao strasznie grassuje. — Morning-Herald donosi, że 4000 wojska portugalskiego pod generałem Schwalbach idzie w pomoc królowej rejentce hiszpańskiej. — Wiadomość o uznaniu wszystkich długów z wyjątkiem Guebhardzkiej na posiedzeniu prokuratorów, zjednały wielu życzliwych sprawie hiszpańskiej za granicą. — Ibrahim basza, według listów z tamtąd pisanych miał być porażony i widzieć się w konieczności zamknięcia się w warowni St. Jean d'Acre. 28 sierpnia Tatar przywiózł ważne depesze ze Stanibułu do Mechmeda Alego. Ten ostatni ma być gotów do opuszczenia obwodu Ursa. — Większość dywanu tureckiego ma być za ponowieniem kroków nieprzyjacielskich z Egiptem;

ale wojska sultańskie miały się oświadczyć, iż nie wyjdą do walki ze swemi spółwyznawcami.

Charakter narodowy

Hiszpanów, Francuzów, Anglików, Niemców i Hollendrów Ustęp z dziełka politytulem: Uwagi nad uczuciem piękności i wzniosłości Kanta, przetłumaczone przez *Bolesława Hubickiego*.

(Dokończenie).

Anglik w początkach zawarcia jakiej znajomości jest zimnym, obojętnie spogląda na cudzoziemców, a stosownie do swego sposobu myślenia nie umie okazać drobnych grzeczności, ale skoro zostanie czym przyjacielem, gotów mu ważne wyświadczyć przysługi. Niestara się błyszczeć w gronie towarzystwa rozumem i niedba o pochwały z przyjemnego ułożenia, ale jest uważny i ponury. Złym jest naśladowcą, mało się troszczy o sąd, jaki ktoś wyda o czynach jego, ale słucha jedynie własnego upodobania. Nie zna on dla kobiet francuzkiej uprzejmości, ale okazuje im daleko więcej uszanowania i może go za daleko posuwa w związkach miżeńskich, nadając swęj żonie nieograniczoną powagę. Jest stałym, niekiedy nawet do uporu, jego śmiałość i odwaga częstokroć aż do zuchwałości dochodzi, działa podług zasad aż do dziwactwa. Łatwo staje się oryginalnym, nie żeby był próżnym, ale że się mało innymi zajmuje, i że jego smak nie jest skrepowany ani naśladownictwem ani chęcią przypodobania się. Zkąd też więcej lubimy francuza, ale poznawszy Anglika więcej go szanujemy.

Uczucie *Niemca* jest mieszaniną Anglika i Francuza, zdaje się jednak że więcej się kojarzy z uczuciami pierwszego, a to wyraźniejsze podobieństwo, jakie pomiędzy nim a drugim uważamy jest tylko sztucznem i dokładnem naśladownictwem. — Jego uczucie jest szczęśliwem połączeniem wzniosłości z pięknością, a chociaż w pierwszym nie wyróżniewa Anglikowi, ani w drugim Francuzowi, przewyższa ich jednak wtenczas, skoro się te dwa uczucia w jedną całość zleją. Jego obojętność z temi z którymi żyje jest grzeczniejsza niżeli Anglika, a chociaż nie posiada tyle dowcipu i żywości co Francuz, to za to okazuje więcej skromności i rozumu. W swoich upodobaniach jest dosyć metodyczny, co nawet daje się widzieć i w miłości, a gdy się w nim łączy słabość i piękność, wówczas staje się więcej dbałym na swoją powierzchowność, okazałość i poszanowanie, zkąd też to fani i tytuły i stopnie znaczą u niego bardzo wiele. W młodości pod względem obyczajczajności więcej dba niżeli poprzedzający, „o to co o nim pomyśla.” Agdy w charakterze jego znajduje się bodziec skłaniający go do ważnych w czémkolwiek ulepszeń, to wówczas słabość nieokazania się oryginalnym, pomimo najlepszych zamiarów i spuszczenia się zbytniego na cudze zdanie, ta mówię słabość odejmuje moc jego moralnym cnotom, robiąc je niestałymi i sztucznymi.

Hollender skutkiem już swego charakteru jest pracowity i regularny, użyteczność w jego przekonaniu ma największe wdzięki; mało ma uczucia, wzniosłości i piękności. —

Cheąc się delikatniej wyrazić, wielki człowiek znaczy u niego człowieka bogatego, przyjaciółmi nazywa swoich korespondentów, a bezinteresowne wizyty uważa za najnudniejsze. Jest przeciwieństwem Francuza i Anglika, ma niejaki podobieństwo do Niemca flegmatycznego.

Okazuje się teraz, że Tunel czyli droga pod rzeką Tamizą, nie jest nowością, gdyż w Czechach dotąd są ślady podobnego przechodu od zamku Michałowice. Także i w Galicji w Przemyślu ma być także przejście pod rzeką Sanem. Również teraz dowodzą niektóre pisma, że nie Franklin był pierwszym wynalazcą piorunochronów (konduktorów) lecz duchowny Morawjanin Prokop Dywicz.

Mój ojciec ja już od niejakiego czasu z książek żyję, rzekł student do ojca który go przyjechał odwiedzić. — Dobrze, dobrze moje dziecko odpowie ojciec, mniej mię też będziesz kosztował. — Tak, tato, ale to niedługo potrwa, bo jedna mi tylko grammatyka została.

Jedna z najludniejszych części Londynu została przerażoną okropnym morderstwem. Na ulicy Southampton Street mieszkał z liczną rodziną w najętym domu optyk Steinberg, Niemiec. — W dniu 9 b. m. służąca, która mieszkała w innym domu, przychodząc podług zwyczaju z rana, znalazła drzwi zewsząd zatarasowane, i na powtórzone pukanie, nie odbierając odpowiedzi, ostrzegła policję. Po wyłamaniu drzwi i po wejściu do mieszkania Steinberga, okropny przedstawił się widok. Sam gospodarz, żona jego,

młoda, piękna kobieta lat 25 mająca, i troje dzieci, z których najstarszemu było półszościa roku, a najmłodszemu siedm miesięcy, leżeli porznięci. Chociaż z tej okoliczności, że dom był wewnątrz zamknięty, należałoby rozumieć, że sam Steinberg jest sprawcą śmierci swych dzieci, i żony własnej swojej, władza nie zaprzęstała na tym wnioskowi; zwłaszcza wywieźdźawszy się, że Steinberg żył zawsze najlepiej z żoną i był nawet dziwnego wesołego humoru. — Śledzenia pilnie się odbywają; nadewszystko ich przedmiotem jest pewny młody człowiek, któremu Steinberg, wyjeżdżając niedawno do Niemiec, powierzał swoje interesy, i który je nader źle sprawował.

Hrabia Peyronnet, były minister Karola X. ma wkrótce wydać dzieło o politycznem prawnictwie we Francji. Dzieło to jest owocem jego 40 ro letnich zatrudnień podczas uwięzienia w zamku Ham i ma być bardzo ciekawe.

Dwa obrazy malarza Serrur, pełnegotalentu artysty, które na ostatniej wystawie Paryżkiej wiele pochwały uzyskały, kupione zostały od rządu dla miasta Lille, gdzie się ten malarz urodził, i posłano je tamże. Gdy obrazy te przybyły przed bramy miasta tego, stały się miastety ofiarą niewiadomości urzędników celnych, którzy, lubo na pakach napisano było, co się w nich zawiera, jednakże takowe ostreimi rożenkami swojemi ze wszech stron przebiejały, tak że gdy rozpakowano obrazy, znalaziono je całkiem podziurawione.

W pewnym Londyńskim klubie gry wyzwalali się reprezentanci sta-

nu handlowego City z reprezentantami modnego świata West-Minster na kilka partyj bilardu, jedną po 5,000 funt sztrl (200,000 zł. pol.), nie licząc pojedynczych zakładów. — Z początku był stan handlowy wygranym, ale później świat modny odniósł zwycięstwo i utrzymywał je jeszcze po odejściu ostatniej poczty.

Podczas siedmioletniej wojny starzy żołnierze będąc na placówce wymierzyl do Fryderyka Wielkiego; lecz ten niezmieszawszy się zakomenderował do nogi broń, co gdy żołnierz uczynił, monarcha przystąpił do niego w te odzywając się słowa: Hultaju, jakże śmiesz do mnie strzelać, chciałżebyś, ażeby siedmioletnią wojnę za miesiąc skończyć?

Służącej kazała jedna pani obaczyć czy termometr spadł, ona wracając zapewniła ją że wisi tak jak wisi.

Mówiono raz wieśniakom, że przez ich wieś przejeżdżać będzie Naczelnny wódz wojska; kumotrze rzekł jeden do drugiego: ten co ma siedm głów przejedzie tędy, trzeba by go zobaczyć. I w samej rzeczy Naczelnny wódz nadjechał; lecz w powozie swoim ze szklannemi oknami zostawiwszy pudła, sam na koniu bokami wioski ujechał, toczy się powóz gościnnym, przed nim i za nim żołnierze, a widząc ci prostacy wyglądającego pudła z powozu szemrał jeden do drugiego: „Kumotrze dyc ten Naczelnny do psa podobny.“

Znakomity urzędnik, zwykł cierpko z każdym rozmawiać i trakto-

wać go wyrazem „Wasan! Jesteś niegodziwym: na to tamten odrzekł z flegmą: mówi się, Pan niegodziwy Panie urzędniku.

Pewien przebierając okulary u żyda wybrał z nich jedne i wsadziwszy na nos, spojrział ostro na żyda mówiąc: „To są dobre, pokazują mi doskonale że ty jesteś szelmą, Żyd prosił o pozwolenie okularów i przymierzywszy ich, odpowiedział: Masz Pan słuszność, nasze oczy jednak są zbudowane.“

Widienczyk który zaledwie kilka słów polskich z niemiecka umiał, przyszedł raz do traktjerni. Przy końcu obiadu bardzo mu zasmakował gołąbek pieczony, ale cóż, kiedy niewiedział jak to po polsku nazwać; więc myśli i myśli, a slinka z apetytu w ustach się robi. Lecz zobaczywszy na ścianie wizerunek Duchu Świętego w postaci gołębia, pyta się markiera co to jest? Duch Święty odpowiedział — Albo Duch Święty prosze mi na stół przynieść.

Ludzie otyli mają zwykle mierne umysłowe zdolności: co jednak niestanowi powszechnego prawidła. Platon był także nadzwyczajnie otyłym a jednak wielkim filozofem. Wstydząc się tego obrał ogród Akademii, miejsce najmniej zdrowe w Atenach, dla udzielania w nim nauk swoim uczniom, chciał bowiem tym sposobem pozbyć się otyłości którą uważał za główną zawadę myślenia.

W dzisiejszém ciągnienu wyszły numera następujące:

16 81 67 13 27